

SPRING MAAR ACHTEROP!

Het **zonnetje** scheen heerlijk boven de (zogenaamd) grote stad **Rotsfort** en wierp een warm, goudkleurig licht over onze (zogenaamd) grote haven. Het is er altijd vol leven door de af- en aanvarende (zogenaamd) grote schepen die van heinde en verre komen. Ik wilde er een partijtje mooie steentabletten op de kop tikken; ik heb echt **🍪🍪🍪🍪** gegeten van steentabletten, al zeg ik het zelf! Iedere week haal ik een nieuw vrachtje **marmelade** om de krant in uit te **HAKKEN**. Ik ben de uitgever van die krant, het *Rotsforts Rumoor*, een krant van historisch belang (van prehistorisch

PFFF... ZO ZWAAR
ALS EEN BRONTOSAURUS!

MMM...

ECHT EEN KOOPJE!

SPRING MAAR ACHTEROP!

belang!) en van groot gewicht. Eh... écht van groot **GEWICHT**, want we hakken hem dus uit in die loodzware steentabletten. Zo een als waar ik nu ook in zit te **HAKKEN** (pfff... ik krijg er een lamme 🐾🐾🐾🐾 van!). Mijn trouwe **SJOUWSAURUS**, een lief dinootje dat altijd al mijn zware spullen op zijn rug draagt, scharrelde achter me aan door de haven.

Bij een hoge berg **STEENTABLETTEN** bleven we stilstaan.

‘Het beste marmer van heel Rotsfort!’ schalde een vrolijke koopknager in mijn oor, terwijl hij een **superdun** steentablet onder mijn snuit duwde. De stenen plak was nog geen **twee millistaarten** dik.

‘Hmm, die ziet er niet echt **STEVIG** uit ...’ antwoordde ik twijfelend.

SJOUWSAUR

Een sjouwsaurus vervoert zware dingen. Hij is langzaam als een oerslak, maar sterk als een holenbeer. Het is een heel tam beest dat met gemak een vracht steentabletten op zijn rug kan meezeulen.

**HOUTEN
PLANKJES**

om de spullen
op te leggen

**VERS
GEPLUKT GRAS**

om hem te laten lopen

POOTVAT

om mee te sturen

■ *Niet stevig?!*

■ champerde de
koopknager
verontwaardigd.

‘Dit steentablet kan
zelfs een hele kudde
T-REXEN houden
zonder te breken!’

■ Zo stonden we te
■ onderhandelen over

■ steentabletten, tot we

gestoord werden door een hels **KABAAL**.

Het was mijn zus Thea op haar vrolijke
galoposaurus, die zojuist mijn sjouwsaurus omver
had **GEHUPPELD!** Het arme beest lag met zijn
pootjes in de lucht te spartelen.

‘Kom G, spring achterop!’ riep Thea. ‘We moeten
zo **SNEL** mogelijk naar herberg De Holle Kies!’

Voor ik iets kon zeggen, hees ze me achter op het zadel en gaf ze haar galoposaurus de sporen. De Holle Kies is de **drukste** herberg van de stad (niet zo moeilijk ... het is de enige!) en hij is van mijn neef Klem.

**Wel alle prehistorische fossielen,
wat was er aan de poof!?**

KAN HET WAT STILLER?

Een beetje verdwaasd liep ik achter Thea aan de herberg in. **WEL ALLE DINOBOTJES**, wat een drukte was het daar! Er waren nog meer knagers dan anders, zelfs meer dan bij het kampioenschap **OERMOPPEN** tappen. En het was er muisstil ... De hele menigte knagers luisterde gespannen naar een **iel stemmetje** dat achter uit de zaal kwam. Thea stond er natuurlijk binnen de kortste keren met haar snuit bovenop, maar ik bleef midden in de muizenmassa steken. Ik **ZAG** geen poot voor ogen tussen al die muizenlijven, dus haalde ik diep adem en probeerde me een weg te banen.

‘EH, PARDON ...’ zei ik tegen de rug van de knager die voor me stond.

‘Naar wie luisteren jullie allemaal?’

De knager draaide zich niet eens om en ik probeerde het nog eens, nu wat harder.

‘PARDON ...’

‘Ssst! Stil!’ siste iemand.

Ik kreeg een kop als een **BOEI** en die botte knager voor me zei nog steeds geen woord! Maar

ik wilde erlangs en dus kon ik niet anders dan hem een fikse **KOPSTOOT** geven terwijl ik riep: ‘Wat ben jij voor een holbewoner ... **AU!**’ Ik had mijn kop keihard tegen zijn poot gestoten. Die leek wel van graniet. Sterker nog, hij wás van **GRANIET!** Het was namelijk geen knager maar een standbeeld, en wel van Grol Ratman, de beste **MOPPENTAPPER** van de

hele oertijd. **WAT OERSTOM**, ik had tegen een stuk steen staan praten. Hopelijk had niemand het gezien!

Plotseling dook Klem achter me op. Hij slobberde aan een stinkend drankje van **BOONE** en **brandnetel** en zwaaide zijn drinkkom onder mijn snuit heen en weer. ‘

Geronimootje!’ groette hij. ‘Ben je ook naar de **BEROEMDE** Rotsfortenaar komen kijken?’

‘Jak!’

Ik trok een vieze snuit en duwde de stinkende groene **SMURRIE** bij me vandaan.

‘Beroemde

Rotsfortenaar?

Wie dan?’

